

M'acosto al teu cel que tinc a dins. He de dir-te que l'últim cop que ens vàrem veure, vaig agafar un grapat d'estrelles teves i me les vaig endur al fons del meu desert, allà on hi ha dies de camí i hores de set i tanta lluna que es fa sol l'itinerari que travessa els estadis animals. Veig noves situacions que anem vivint passant pel cel vorejant terres remotes, terres estranyes, on no hi som.

Tot això que no fem però que se'ns clava m'ho expliquen les estrelles que et vaig arrabassar, ara que estic sol i vénen les formes vagues a donar-me pa.

I em vaig trobar enmig del desert, voltat de mons. El meu cor, que era pa caigut del cel tot engrunat era la sorra, i vaig pensar, d'on surt aquest desert? D'on surto jo? Què em trenca el cor?

Oriol Sauleda

EL PALLER

Pròleg de Guim Valls

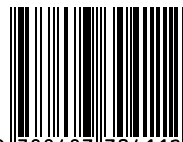
Premi de Poesia Martí Dot
de Sant Feliu de Llobregat 2017

ORIO SAULEDA REGADA

(1993, Sant Pol de Mar)

Ha vingut a distreure i li agrada badar. Quan s'ha trobat fent poesia, sempre ha sigut des de la improvisació (*Projecte Infinit*, *Nicomedes Mendes*, *Sauleda Bayer Duo*). *El paller* és el primer cop que fixa poesia en blanc i en negre. S'hi deuen intuir les resonàncies d'*EVE* (rock psicodèlic) i la insistència de *Les vint-i-quatre hores sòniques*. O el nas vermell de quan és Pesquis i va pel món amb la Peca. S'intueixi el que s'intueixi, està profundament agraït amb cada persona que ha fet possible aquest llibre, que no deixa de ser un intent de concisió del que sent i ha après fins ara.

9 788483 304112

Col·lecció: Poesia, 223

Format: 13,5 x 20,5 cm

Pàgines: 56

Enquadernació: rústica amb solapes

PVP: 10 €

Data d'aparició: octubre del 2018